

---

Rába György

---

## LIVINGSTONE ÚR, JÓ NAPOT

Sosem írták meg ezt a szövegkönyvet  
próbáltam mégis alakítani  
jellemből bonyodalmat szötte is  
meghökken énem majd a meghökkenő  
először földi csillagásznak álltam  
nem távcsövön nem az elérhetetlen  
fényévek rejtett titkát hajkurásztam  
a fű közt megbújt gyógytenyészetet  
vizlattam hírében kallódó édent  
sertéssel túrattam ki fűszergombát  
ízleljek földi testben égitestet  
nem számoltam tyúkemlékezetű  
éhséggel csak felejt és újra pedzi  
s hogy eszméltem zászlótlan zászlóaljba  
toborzott rücskös hang *Igyi szudá*  
ez az emberség akadémiaja  
nekem biz ez csupa élőhalott közt  
mellemen a hármas szám ceruzával  
élmunkás se Földváron deszkaárus  
nem lettem ám eleven halhatatlan  
akik viszontláttak átszellemített  
éteri negyven kilométer csodálták  
eztán magamban szentül megfogadtam  
önkéntes világjárót domborítok  
s mert Illetékes fűgét mutatott  
célomnak a szomszédban tapogattam  
hol talállok hegyek völgyek között  
harmatos szoroson át a tetőre  
ott boldogan kapkodok levegőért  
és kongat a szív légiriadóra  
a tömérdek elválkozás után  
a szemlélők jelenéseimet  
már összeférhetetlennek ítélték  
s a vérdíjat egy bandára kitűzték  
hisz hogy lehetek az aki vagyok  
fölkerekedtem fehér foltjait  
föltárni jelenlétünk vadonának  
meg-megriasztott kialudt sunyi  
tűzhányók alattomos kitörése  
én fölhúzott motorú meneteltem  
az éltető víz szagát szimatolva

s keveredtem bennszülöttek közé  
itt rádöbentem nemzedékek óta  
rég kiégett kannibalizmusuk  
most éledezik mivel különös  
ki állandóan a távolba bámul  
nem orrot orrhoz dörzsölve köszönt  
furcsa ábrákat rajzol a homokba  
s amit abból mond tán jóslat vagy átok  
faljuk föl gégéjét máját veséjét  
így biztatták egymást a kövön alvók  
éjjel osonók nappal hortyogók  
míg valaki rám nem lelt s üdvözölt  
Őn ugye Livingstone úr jó napot

---

## ÉPPEN EMBERI

Azt akartam  
ez a föld ez a tér  
ne legyen lakatlan  
azon igyekeztem  
ne legyen megműveletlen  
a hely ahol ember él  
ezért tettem amit tettem  
lyukas tojánhéjnyi esély  
ez keltett ez ösztönöz útra  
újra meg újra  
míg ez a kölcsönmez kibírja